

اشاره:

برخی کارشناسان با تأکید بر ضرورت افزایش سهم ایران در تجارت جهانی متناسب با توانمندی‌های اقتصادی کشور و توجه به نزول درآمدهای حاصل از صادرات نفت خام، معتقد هستند که صادرات کالاهای صنعتی با ارزش افزوده بیشتر می‌باشد مدنظر برنامه‌ریزان، سیاست‌گذاران و دست‌اندرکاران تجارت خارجی باشد.

کارشناسان با بررسی مجموعه صادرات غیرنفتی کشور و روند درآمدهای حاصل از آن در دهه‌های اخیر معتقد هستند که چنانچه تحولی اساسی در سبد کالاهای صادراتی ایران و درآمدهای حاصل از آن به وجود نیاید، با افزایش مصرف داخلی نفت و فرآورده‌های نفتی و نزول حجم ذخایر اثبات شده نفت خام کشور در دو دهه آینده، سهم ایران در تجارت جهانی به کمتر از نیمی از سهم کنونی آن تقلیل می‌یابد.

بروز چنین پدیدهای در تجارت و اقتصاد ایران آثار زیانباری در برخواهد داشت.

در این گزارش تلاش داریم به اختصار به بررسی اهمیت توجه به صدور کالاهای صنعتی و پیامدهای ناشی از آن پردازیم. با هم این گزارش را می‌خواهیم:

پرای دستیابی به قرار تجاری مطلوب افزایش نمایش صنعت در صادرات غیرنفتی الزامی است

کارشناسان با اشاره به محدودیت‌های قابل توجه در بخش کشاورزی همانند میزان زمین‌های قابل کشت، منابع آب موجود، محصولات قابل کشت در هر منطقه، بهای کالاهای کشاورزی در بازارهای جهانی و... عقیده دارند که اقتصاد هر

سال ۱۹۹۵ رسیده است. چنانچه روند کنونی ادامه پیدا کند، سهم ایران در سال ۱۴۰۰ (هش) به حدود ۲٪ درصد خواهد رسید و به این ترتیب نفوذ اقتصادی ایران در تجارت بین‌المللی به شدت از بین می‌رود.

بررسی انجام شده از سوی کارشناسان نشان می‌دهد که از آغاز اجرای نخستین برنامه پنج‌ساله توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی ایران تاکنون رشد قابل توجهی در بخش صادرات غیرنفتی تحقق یافته که اکرچه مطابق با اهداف برنامه‌های توسعه نبوده، اما از سرعت قابل توجهی برخوردار گردیده است.

درآمد حاصل از صدور کالاهای غیرنفتی از حدود یک میلیارد دلار در سال ۱۴۸ به ۲ میلیارد دلار در سال ۷۶ رسید، در حالی که طی همین مدت در سال ۱۷۲ ارزش صادرات غیرنفتی به ۴/۸ میلیارد دلار نیز صعود کرد. به عبارت دیگر صادرات غیرنفتی ایران طی هشت سال سه برابر شد و چنانچه این روند تداوم پیدا کند، ارزش صادرات غیرنفتی در سال ۱۴۰۰ به ۷۱ میلیارد دلار می‌رسد که با توجه به جمعیت ۹۰ تا ۱۰۰ میلیون نفری کشور در آن سال رقم قابل توجهی خواهد بود. در این شرایط سرانه صادرات غیرنفتی به حدود ۸۰٪ دلار می‌رسد که ۱۶ برابر میزان کنونی (حدود ۵۰ دلار) است.

یک بررسی دیگر بر روی صادرات غیرنفتی نشان می‌دهد که نرخ رشد سالانه ارزش صادرات غیرنفتی در سال‌های ۱۴۸ تا ۷۵ حدود ۱۸ درصد بوده است که با ادامه این رشد در سال ۱۴۰۰ به مرز ۲۰٪ میلیارد دلار می‌رسد. در این شرایط صادرات غیرنفتی می‌تواند جایگزین درآمدهای حاصل از نفت شود. اما بررسی دیگر بر مبنای یک دوره بیست و پنج ساله منتهی به سال ۱۳۷۵ و ادامه روند آن نشان می‌دهد که در این شرایط ارزش صادرات غیرنفتی در سال ۱۴۰۰ حدود ۳۰ میلیارد دلار خواهد بود که تصویری تأسف‌آور است.

○ سهم ایران در تجارت جهانی از ۶۹٪ درصد در سال ۱۹۶۵ به ۳۵٪ در سال ۱۹۹۵ کاهش یافت. با استمرار روند کنونی سهم ایران در تجارت بین‌المللی در سال ۱۴۰۰ به حدود ۲٪ درصد و نفوذ اقتصادی ایران در بازارگانی بین‌المللی از بین می‌رود.

کشوری با تولید محصولات کشاورزی (صرف‌نظر از آسیب‌های طبیعی) می‌تواند بخشی از نیازهای بازار داخلی را تأمین و مقداری را به بازارهای خارجی عرضه کند. اما آسیب‌پذیری تولیدات کشاورزی در برابر شرایط جوی، حمل و نقل و بسته‌بندی و...، درآمد ناچیزی را عاید کشور صادر کننده می‌سازد.

○ درآمد حاصل از فرآوری و بسته‌بندی مناسب محصولات کشاورزی، چند برابر درآمد ناشی از فروش آنها به صورت فله است. اما به لحاظ کمبود سرمایه‌گذاری در صنایع جنبی کشاورزی، در حال حاضر سود سرشار این بخش نصیب بیگانگان می‌شود.

در شرایط کنونی بخشی از تولیدات کشاورزی ایران مانند پسته، میوه‌ها و ترهبار، برخی اقلام خشکبار و... به صورت فله و فرآوری نشده به بازارهای خارجی عرضه می‌شود. بررسی این کالاهای (به صورت فله و نیز فرآوری و بسته‌بندی) شده در میزان موردنیاز مصرف‌کننده نهایی نشان می‌دهد که درآمد حاصل از فرآوری و بسته‌بندی مناسب این کالاهای چند برابر فروش آنها به صورت فله می‌باشد. بنابراین صنایع جنبی کشاورزی (فرآوری و بسته‌بندی) ارزش افزوده‌ای بیش از تولید این بخش به دست می‌آورد. متاسفانه به لحاظ کمبود سرمایه‌گذاری در صنایع جنبی کشاورزی در حال حاضر این سود سرشار و ارزش افزوده نصیب کشورهایی می‌شود که خریدار محصولات کشاورزی (به صورت فله) و صادر کننده مجدد آنها می‌باشند.

با این وصف در حال حاضر صرفه اقتصادی ناشی از صدور کالاهای فرآوری کشاورزی به مرتب بیش از صدور خام آنها می‌باشد. به عبارت دیگر ارزش افزوده‌ای که بخش صنعت ایجاد می‌کند، گاه به مرتب بیش از تولید اصلی در بخش کشاورزی است.

کارشناسان بر این باور هستند که تقریباً ۲۵ تا ۳۰ درصد بهای تمام شده کالاهای (برای آماده مصرف شدن) مربوط به بسته‌بندی است.

یک بررسی اقتصادی نشان می‌دهد که سهم ایران در تجارت جهانی کالاهای طی دوره سی ساله ۱۹۶۵-۱۹۹۵ روندی نزولی داشته و از ۶۹٪ درصد در سال ۱۹۶۵ به ۳۵٪ درصد در

میهمان نوازی پارسیان زبانزد است

هتل پارسیان جزیره کیش

همه چیز مهیا اقامت دلپذیر شماست

- بهترین موقعیت در کیش با چشم اندازی زیبا
- دسترسی آسان به دریا و شش بازار بزرگ کیش
- سویتهای ۱ خوابه ۲ خوابه با تجهیزات کامل و تلفن مستقل

رزرو تور و جاده آزادسهاهی ذیل

پارسیان؛ خیابان ولی‌عصر، پارک ساعون، ۰۵۱۹-۰۵۷۸۷۵-۰۰۸۷۹۵،
ایران سفر؛ خیابان کارگر شمالی، ۵-۶۴۳۹۶۶۱

دنیای سیر؛ خیابان شریعتی، ایستگاه درویش، ۰۵-۰۸۳۲-۲۰۰

تهران پوپ؛ یوسف آباد شمالی، ۱۹-۰۵۷۸۱۸۱۲

ماهدیس؛ خیابان لکنر فاطمی، ۳-۰۵۷۱۹۱-۸۸۵۴۱۱۲

سبحان؛ جمالزاده، نصرت، ۰۲۷۴۹۲

پیک؛ نارمک چهار راه تلفنخانه، ۰۵-۰۸۵۶۶-۷۰۲۲۱۸

آتن؛ مشهد، ۰۰۸-۰۲۰۰-۸۰۲۴۲۷۰

احمدزاده؛ مشهد، ۰۰۸۳۶۴۶۱۳-۰۲۶۶۶۴

نورسهاهن؛ اصفهان، ۰۰۸۱-۰۲۶۳۷۲۳

رزرو تور آزادسهاهی همتوانی و شهرستان

آزادسهاهی که علاقمند به دریافت نمایندگی
می‌باشند با دفتر مرکزی هتل تماس
حاصل نمایند

آدرس؛ خیابان مطهری اول خیابان شهید سرافراز
پلاک ۴۲ تاکس: ۰۵۳-۸۷۳۸۷۵۳

تلفن: ۰۵۰-۸۷۳۸۶۵۰-۰۲۱-۸۷۳۲۱۲۱

در حالی که پیش‌بینی درآمدهای صادرات غیرنفتی در آینده به مراتب متفاوت است، اما می‌توان این نتیجه را گرفت که با تداوم صدور کالاهای سنتی و فقدان توان رقابت در تجارت کالاهای صنعتی، وضع درآمدهای حاصل از صادرات غیرنفتی تأسیف‌آور خواهد بود. چنانچه روند صعودی مصرف نفت و فرآوردهای نفتی مدنظر قرار گیرد، در سال ۱۴۰۰ شرایط اقتصادی ایران برای زندگی مردم بسیار دشوار خواهد شد. مگر آنکه در تجارت غیرنفتی، صدور کالاهای صنعتی با ارزش افزوده بیشتر مدنظر برنامه‌ریزان قرار گیرد.

○ با توجه به افزایش جمعیت کشور به ۱۰۰ میلیون نفر در سال ۱۴۰۰، برای کسب سهم ۱/۵ درصدی در تجارت جهانی، باید ارزش صادرات به ۳۶ میلیارد دلار (۲۰ برابر سطح کنونی) و سهم صنعت در مجموعه صادرات غیرنفتی به ۹٪ درصد (سه برابر سطح کنونی) برسد.

آمار مربوط به صدور کالاهای صنعتی نشان می‌دهد که سهم آنها در مجموعه درآمدهای حاصل از صدور کالاهای غیرنفتی در ۲۵ سال گذشته همواره کمتر از ۳٪ درصد بوده و بخش عمده صادرات غیرنفتی را کالاهای سنتی و کشاورزی تشکیل داده است. اگرچه سهم کالاهای صنعتی در این دوره رو به افزایش نهاده است.

چنانچه برنامه اقتصاد بدون نفت مدنظر باشد که شرایطی ایده‌آل برای اقتصاد ایران تلقی می‌شود، ضرورت دارد که سهم ایران در تجارت جهانی متناسب با جمعیت و توانمندی‌های اقتصادی - تجاری رشد کند. لذا سهم آن در تجارت جهانی کالاهای و خدمات (با پیش‌بینی جمعیت کشور در حدود ۱۴۰۰ میلیون نفر) در سال ۱۴۰۰ می‌بایست به ۲۰٪ میلیارد دلار برسد.

با پیش‌بینی رسیدن ارزش واردات ایران در این سال به ۳۴۰ میلیارد دلار، شرایط مطلوبی در تجارت خارجی خواهیم داشت. اما دستیابی به چنین ارقامی متضمن ایجاد تحولات اساسی در بخش توسعه صنعت و صدور کالاهای صنعتی است. به عبارت دیگر سهم کالاهای صنعتی در مجموعه صادرات غیرنفتی از حدود ۳٪ درصد در حال حاضر می‌بایست به ۹٪ درصد برسد. برای تحقق چنین هدفی بازنگری در برنامه‌های توسعه

بخشده.

کارشناسان معتقدند که سیاست‌های توسعه اقتصادی ایران در شرایط کنونی، سیاستی متناسب برای استفاده از مزیت‌های نسبی طبیعی نیست و قادر نمی‌باشد مزیت‌های جدیدی را خلق کند. لذا در سرمایه‌گذاری‌های جدید می‌باشد بازده سرمایه‌گذاری در بلندمدت با نگاه به بازار جهانی تولیدات طرح‌های سرمایه‌گذاری، مورد ارزیابی و سنجش قرار گیرد تا بتواند راهکشای توسعه اقتصادی پایدار کشور باشد. تمامی سیاست‌های تجاری، ارزی، پولی و مالی کشور می‌باشد با هماهنگی کامل در جهت توسعه بخش صنعت و تجارت محصولات صنعتی تدوین گردد.

کارشناسان عقیده دارند که تنها در سایه بهره‌گیری بهینه از مزیت‌های نسبی طبیعی و خلق مزیت‌های جدید، می‌توان توسعه صنعت را متناسب با نیازهای کشور در بیش از دو دهه آینده به پیش برد و سهم ایران را در تجارت جهانی در حد قابل قبولی حفظ کرد. لذا تجدیدنظر در بسیاری از سیاست‌های کنونی اقتصادی، تجاری و صنعتی کشور ضروری به نظر می‌رسد.

آنها با اشاره به موانع توسعه صنعت در ایران (سطح انداک سرمایه‌گذاری‌های صنعتی در تولید ناخالص داخلی، فناوری قدیمی، فقدان انگیزه‌های لازم در بخش صنعت برای سرمایه‌گذاری‌های مولد و جدید، مشکلات کنونی در زمینه تقدیمگی، تخصیص ارز و...)، موانع بازاریابی تولیدات صنعتی، تفاوت میان کیفیت کالاهای تولیدی با استانداردهای جهانی، سودآوری ناچیز سرمایه‌گذاری‌های صنعتی، حمایت نادرست از برخی بخش‌های صنعتی و فقدان حمایت کافی از صنایع نوپا، پرداخت‌های متفاوت بخش صنعت که هزینه تمام شده را افزایش می‌دهد (...). اظهار می‌دارند که چنانچه در طرح ساماندهی اقتصادی و نیز طرح‌های توسعه اقتصادی بلندمدت رفع این موانع مدنظر نباشد، نمی‌توان به افزایش سهم صنعت در تجارت خارجی و در نتیجه رشد سهم ایران در تجارت جهانی امیدوار بود.

اقتصادی - صنعتی، توجه به بازارهای جهانی و تدوین راهبردهای مبتنی بر صادرات، حضور فعال در صحنه‌های تجاری جهان، گسترش مناسبات تجاری خارجی، بازنگری در ضوابط و مقررات حاکم بر تجارت خارجی و بهویژه صادرات، استفاده از روش‌های نوین تجارتی، توجه به تنوع بازارهای صادراتی، تأکید بر اصلاحات اقتصادی و تجاری متناسب با روند گسترش تجارت جهانی (آزادسازی تجاری و لغو موانع غیرعرفه‌ای و کاهش تعرفه‌های تجاری)، آزادسازی اقتصادی - تجاری - پولی و ادامه روند تعديل ساختار اقتصادی کشور، کاملاً ضروری است. چنانچه سیاست‌ها و راهبردهای متناسب و هماهنگ در این بخش‌ها اتخاذ نگردد و سازماندهی تشکیلات اداری و گسترش فعالیت بخش خصوصی در عرصه تولید کالاهای و خدمات و تجارت آنها صورت نپذیرد، باید گفت وضع تراز تجارت خارجی ایران تأسف‌آور خواهد بود.

ذکر این نکته ضروری است که در حال حاضر دنیا، ایران را کشوری نفت‌خیز و دارای توانایی بالقوه در انجام تعهدات خارجی می‌شناسد. اما با افزایش مصرف داخلی نفت و روند نزولی ذخایر نفتی در بیست و پنج سال آینده، نفتی برای صادرات (به صورت عمده و کلان) باقی نخواهد ماند و چنانچه تحولی در درآمد حاصل از صادرات غیرنفتی رخ ندهد، اعتبارات خارجی به سوی اقتصاد ایران سرازیر نخواهد شد و تأمین نیازمندی‌های اساسی مردم در آن زمان میسر نخواهد بود.

○ سیاست‌های اقتصادی و تجاری ایران در درازمدت باید بر توسعه بخش صنعت، از بین بردن موانع رشد آن و حضور فعال در بازارهای جهانی متمرکز گردد و در سایه بهره‌گیری بهینه از مزیت‌های طبیعی و خلق مزیت‌های جدید، سهم خود را در تجارت جهانی کالاهای افزایش دهیم.

کارشناسان با تأکید بر ارزش افزوده بخش صنعت و نیز توان به کارگیری و بهره‌برداری از منابع طبیعی، نیروی انسانی و...، در این بخش اظهار می‌دارند که اقتصاد ایران ضمن توجه به مزیت‌های نسبی طبیعی خود می‌باشد به خلق مزیت‌های جدید روی آورد و از طریق برنامه‌ریزی برای استفاده مناسب از این مزیت‌ها، باید بتواند سهم خود را در تجارت جهانی بهبود